

השרים לענייני חקיקה

הצעה להחלטה

מחליטים:

- א. לאשר את החלטה מס' חק/2865 של ועדת השרים לענייני חקיקה מיום 23.10.2012, המצ"ב.
- ב. בהתאם לסעיף 81(ג) בתקנון הכנסת, לבקש מוועדת הכנסת להקדים את הדיון בהצעת החוק.
- ג. בהתאם לסעיף 88 בתקנון הכנסת, להתיר את הקריאה השנייה בהצעת החוק ביום הנחתה על שולחן הכנסת

דברי הסבר

רקע כללי -

התיקון המוצע טכני במהותו, ומטרתו להעביר את ניהול אגרות החוב, המונפקות לפי חוק המילווה (חברות הביטוח), התשכ"ג-1962, מבנק ישראל למשרד האוצר.

עד תחילת שנת 2005, ההחלטות העקרוניות בנושא ניהול החוב הממשלתי המקומי נתקבלו על ידי משרד האוצר, תוך התייעצות עם בנק ישראל, בעוד שניהול ענייני מילווה המדינה היה בידי בנק ישראל. בהתאם לכך, הביצוע והיישום של ההחלטות העקרוניות שנתקבלו במשרד האוצר, ובפרט העברת התשלומים וקבלת התקבולים על-פי תנאי איגרות החוב שהונפקו לפי חוק מילווה המדינה, התשל"ט-1979 (להלן – חוק מילווה המדינה), נוהלו על ידי בנק ישראל. בעקבות תיקון מס' 14 לחוק מילווה המדינה, שנכנס לתוקף בשנת 2005, הועבר ניהול ענייני אגרות החוב שהנפיקה המדינה לפי חוק מילווה המדינה מידי בנק ישראל לידי משרד האוצר, ובפועל, בשנת 2006 החל משרד האוצר לנהל את ענייני אגרות החוב שמנפיקה המדינה לפי חוק מילווה המדינה. מגמה זאת הינה חלק ממגמה כלל עולמית שבה ניהול החוב הממשלתי, על היבטיו השונים מרוכז על ידי גוף אחד, בעל אחריות כוללת, החל משלב קבלת ההחלטות ועד לשלב שבו המשקיעים באגרות החוב הממשלתיות מקבלים את מלוא התשלומים על-פי תנאי האגרות.

תהליך העברת האחריות על ניהול ענייני המילווה מבנק ישראל למשרד האוצר, ובפרט ההעברה של ביצוע התשלומים והתקבולים, הוא הדרגתי. כך, בתחילה, במסגרת תיקון מס' 14 לחוק מילווה המדינה, הועברה למשרד האוצר האחריות לניהול ענייני המילווה של אגרות החוב המונפקות לפי חוק מילווה המדינה (אגרות חוב סחירות וכן אגרות החוב "ערד" ו"מירון" המיועדות לקופות גמל לקצבה בלבד). בהמשך, בשנת 2010, הועבר מבנק ישראל למשרד האוצר ניהול הפקדונות של המוסד לביטוח לאומי לפי המוסכם ביניהם. עתה, בכוונת משרד האוצר ובנק ישראל להמשיך את התהליך ולהעביר למשרד האוצר גם את האחריות לענייני המילווה שמנפיקה המדינה לפי חוק המילווה (חברות ביטוח). אחריות זו נותרה עד כה בידי בנק ישראל בשל המורכבות המאפיינת אותה, ומתוך רצון לבסס את פעילות היחידה לניהול החוב הממשלתי, כך שהמעבר יבוצע באופן הדרגתי, על מנת להימנע מתקלות תפעוליות.

יצוין כי סעיף 48(ה) בחוק בנק ישראל, התש"ע-2010, קובע כי "הנהלת מילווה המדינה שהוצאו בישראל על פי חוק שחוקק לפני פרסומו של חוק זה תהיה בידי הבנק, אם אין הוראה אחרת בחוק לגבי מלווה מסוים". התיקון המוצע קובע הוראה מפורשת אחרת בחוק המילווה, כך שאין כל סתירה בינו לבין הוראות חוק בנק ישראל. התיקון המוצע הוא על דעת בנק ישראל.

תקציב -

לענין טיוטת חוק המילוה (חברות הביטוח)(תיקון), התשע"ג-2012 – אין השפעה תקציבית.

השפעת ההצעה על מצבת כח האדם -

לענין טיוטת חוק המילוה (חברות הביטוח)(תיקון), התשע"ג-2012 – אין השפעה על מצבת כח-האדם.

עמדת שרים אחרים שההצעה נוגעת לתחום סמכותם -

לענין טיוטת חוק המילוה (חברות הביטוח)(תיקון), התשע"ג-2012 – התיקון תואם עם בנק ישראל ונעשה בתמיכתו המלאה.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד יוזם ההצעה -

חוות דעת היועץ המשפטי של משרד האוצר מצורפת להצעת ההחלטה.

סיווגים

סיווג ראשי: חק"מ.

סיווג משני: אין.

תחום פעולה עיקרי: אחר.

מוגש על-ידי שר האוצר

ח' בחשון התשע"ג
24 באוקטובר 2012

חוות דעת משפטית הנלווית להצעת החלטה לממשלה ולוועדות השרים

נושא הצעת ההחלטה:

אישור טיוטת חוק המילווח (חברות הביטוח)(תיקון), התשע"ג-2012.

תמצית ההצעה בהתייחס להיבטיה המשפטיים:

תמצית ההצעה מפורטת בדברי ההסבר.

לעניין קיצור הליכי החקיקה המבוקש בסעיפים 2-3 להצעת ההחלטה, יצוין כי בסעיף 81(ג) לתקנון הכנסת נקבע כדלקמן:

הנחה
על
שולחן
הבית

81. (א) ...

(ג) הדיון בהצעת החוק לא ייערך אלא לאחר שהצעת החוק הייתה מונחת על שולחן הכנסת לפחות יומיים, אם ועדת הכנסת לא החליטה, לבקשת הממשלה, להקדים את הדיון, ובלבד שבעת ההצבעה על הקדמת הדיון נכחו בוועדת הכנסת לפחות שליש מחבריה הקבועים של הוועדה.

בנוסף, בסעיף 88 לתקנון הכנסת נקבע כדלקמן:

זמן
הקריאה
השנייה

88. הקריאה השנייה תיערך למחרת ההנחה על שולחן הכנסת או באחת הישיבות שלאחר מכן, זולת אם החליטה ועדת הכנסת להתיר את הקריאה ביום ההנחה.

על מנת לאפשר דיון בהצעות החוק מבלי שיהיה צורך להמתין את התקופות המנויות בתקנון הכנסת, כמפורט לעיל, מוצע לפנות לוועדת הכנסת בבקשה להקדים את הדיון בקריאה הראשונה ובקריאה השנייה. מאחר שהתיקון המוצע הוא טכני/תפעולי במהותו, אין קושי משפטי לקדמו בתקופת בחירות, ומוצע על דעת כל הנוגעים בדבר, לקדם את הליכי החקיקה עוד בכנסת הנוכחית.

קשיים משפטיים, ככל שישנם, ודרכי פתרונם:

מאחר שהתיקון המוצע הוא טכני/תפעולי במהותו, ומוסכם על כל הנוגעים בדבר, קיצור לוחות הזמנים אינו מעורר קושי.

עמדת היועצים המשפטיים של משרדים אחרים שהצעת ההחלטה נוגעת להם:

המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (כלכלי-פיסקאלי) סמך ידו על נוסח טיוטת החוק.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד שהשר העומד בראשו מגיש את ההצעה:

אין מניעה משפטית לקבל את ההחלטה כמוצע.

כ/ע/ר ד"ר

חתימה

היועץ המשפטי משרד האוצר

יואל בריס, עו"ד

מזכירות הממשלה

החלטה מספר חק/2865 של ועדת השרים לענייני חקיקה מיום 23.10.2012.

חק/2865. טיוטת חוק המלווה (חברות הביטוח) (תיקון), התשע"ב-2012

מ ח ל י ט י ם, לאחר את טיוטת חוק המלווה (חברות הביטוח) (תיקון),
התשע"ב-2012, המצורפת (דפים 6-8).

טיוטת חוק

1. **שם החוק המוצע** חוק המלווה (חברות הביטוח)(תיקון), התשע"ב-2012

2. **מטרת החוק המוצע והצורך בו**

התיקון המוצע טכני במהותו, ומטרתו להעביר את ניהול אגרות החוב, המונפקות לפי חוק המלווה (חברות הביטוח), התשכ"ג-1962, מבנק ישראל למשרד האוצר.

עד תחילת שנת 2005, ההחלטות העקרוניות בנושא ניהול החוב הממשלתי המקומי נתקבלו על ידי משרד האוצר, תוך התייעצות עם בנק ישראל, בעוד שניהול עניני מילווה המדינה היה בידי בנק ישראל. בהתאם לכך, הביצוע והיישום של ההחלטות העקרוניות שנתקבלו במשרד האוצר, ובפרט העברת התשלומים וקבלת התקבולים על-פי תנאי אגרות החוב שהונפקו לפי חוק מלווה המדינה, התשל"ט-1979 (להלן – חוק מלווה המדינה), נוהלו על ידי בנק ישראל. בעקבות תיקון מס' 14 לחוק מלווה המדינה, שנכנס לתוקף בשנת 2005, הועבר ניהול עניני אגרות החוב שהנפיקה המדינה לפי חוק מלווה המדינה מידי בנק ישראל לידי משרד האוצר, ובפועל, בשנת 2006 החל משרד האוצר לנהל את עניני אגרות החוב שמנפיקה המדינה לפי חוק מלווה המדינה. מגמה זאת הינה חלק ממגמה כלל עולמית שבה ניהול החוב הממשלתי, על היבטיו השונים מרוכז על ידי גוף אחד, בעל אחריות כוללת, החל משלב קבלת ההחלטות ועד לשלב שבו המשקיעים באגרות החוב הממשלתית מקבלים את מלוא התשלומים על-פי תנאי האגרות.

תהליך העברת האחריות על ניהול עניני המלווה מבנק ישראל למשרד האוצר, ובפרט ההעברה של ביצוע התשלומים והתקבולים, הוא הדרגתי. כך, בתחילה, במסגרת תיקון מס' 14 לחוק מלווה המדינה, הועברה למשרד האוצר האחריות לניהול עניני המלווה של אגרות החוב המונפקות לפי חוק מלווה המדינה (אגרות חוב סחירות וכן אגרות החוב "ערד" ו"מירון" המיועדות לקופות גמל לקצבה בלבד). בהמשך, בשנת 2010, הועבר מבנק ישראל למשרד האוצר ניהול הפקדונות של המוסד לביטוח לאומי לפי המוסכם ביניהם. עתה, בכוונת משרד האוצר ובנק ישראל להמשיך את התהליך ולהעביר למשרד האוצר גם את האחריות לעניני המלווה שמנפיקה המדינה לפי חוק המלווה (חברות ביטוח). אחריות זו נותרה עד כה בידי בנק ישראל בשל המורכבות המאפיינת אותה, ומתוך רצון לבסס את פעילות היחידה לניהול החוב הממשלתי, כך שהמעבר יבוצע באופן הדרגתי, על מנת להימנע מתקלות תפעוליות.

יצוין כי סעיף 48(ה) בחוק בנק ישראל, התש"ע-2010, קובע כי "הנהלת מלווה המדינה שהוצאו בישראל על פי חוק שחוקק לפני פרסומו של חוק זה תהיה בידי הבנק, אם אין הוראה אחרת בחוק לגבי מלווה מסוים". התיקון המוצע קובע הוראה מפורשת אחרת בחוק המלווה, כך שאין כל סתירה בינו לבין הוראות חוק בנק ישראל. התיקון המוצע הוא על דעת בנק ישראל.

3. **עיקרי התיקון המוצע**

מוצע לקבוע כי ניהול כלל עניני המלווה ואגרות החוב המונפקות לפי חוק המלווה (חברות הביטוח), לרבות ביצוע ההנפקות, התשלומים, והסליקה, יהיה בידי המדינה.

במסגרת זאת, כחלק מניהול ענייני המלווה ואגרות החוב על ידי המדינה, גם ניהול פנקס אגרות החוב יועבר מבנק ישראל למשרד האוצר.

4. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

בחוק המלווה (חברות הביטוח), התשכ"ג-1962, יתווסף סעיף 12א ויתוקן סעיף 13(א).

5. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה ועל התקן המינהלי

אין.

6. תגובות משרדי הממשלה לתזכיר החוק

התיקון תואם עם בנק ישראל ונעשה בתמיכתו המלאה.

7. המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט כלכלי-פיסקלי) סמך ידו על הצעת החוק

8. מצורף בזאת נוסח החוק המוצע

הצעת חוק מטעם הממשלה:

חוק המלווה (חברות הביטוח) (תיקון), התש"ע-2011

הוספת סעיף 12א	1.	בחוק המלווה (חברות ביטוח), התשכ"ג-1962 (להלן – החוק העיקרי), אחרי סעיף 12 יבוא:
		"ניהול המלווה 12א. משרד האוצר ינהל את כל ענייני המלווה ואגרות החוב המונפקות לפי חוק זה."
תיקון סעיף 13(א)	2.	בסעיף 13(א) לחוק העיקרי, במקום "בנק ישראל" יבוא "משרד האוצר".
תחילה	3.	תחילתו של חוק זה, ביום י"ט בטבת התשע"ב (1 בינואר 2013), ואולם שר האוצר רשאי לקבוע כי מועד זה יידחה בתקופה שלא תעלה על ששה חודשים.

דברי הסבר

סעיף 13א בחוק המלווה (חברות הביטוח), תשכ"ג-1962, קובע כי "בנק ישראל ינהל

פנקס שבו יירשמו שמותיהם של בעלי איגרות החוב, מעניהם הרשומים ופרטי האיגרות". מטרת התיקון המוצע להעביר את ניהול הפנקס מאחריות בנק ישראל לאחריות משרד האוצר.

בעבר ההחלטות העקרוניות בנושא ניהול חוב נתקבלו על ידי אגפים שונים במשרד האוצר, ואולם, בהתאם להוראות חוק מילווה המדינה, התשל"ט-1979 (להלן – חוק מילווה המדינה), ניהול עניני אגרות החוב לפי חוק מילווה המדינה הופקד בידי בנק ישראל. בהתאם לכך, הביצוע והיישום של ההחלטות העקרוניות שנתקבלו במשרד האוצר, ובפרט העברת התשלומים וקבלת התקבולים על-פי תנאי של איגרות החוב שהונפקו לפי חוק מילווה המדינה, נוהלו על ידי בנק ישראל. בעקבות תיקון לחוק מילווה המדינה משנת 2005, הועבר ניהול עניני אגרות החוב כאמור מידי בנק ישראל לידי משרד האוצר, ובפועל, החל משנת 2006 החל משרד האוצר לנהל את עניני אגרות החוב שהנפיקה המדינה לפי חוק מילווה המדינה. לצורך זה גובשה היחידה לניהול החוב באגף החשב הכללי במשרד האוצר. היחידה הינה גוף אינטגרלי אשר מאגד בתוכו את כל ההיבטים של ניהול החוב של מדינת ישראל, לרבות קבלת ההחלטות הנוגעות למימון הגירעון בתקציב המדינה, ניהול מצבת החובות של המדינה, ניהול סיכונים פיננסיים, ביצוע הנפקות איגרות החוב הסחירות במכרזים בשוק המקומי, ביצוע הנפקות, תשלומים ותקבולים עבור איגרות החוב הלא סחירות לקרנות הפנסיה ועוד. מגמה זאת הינה חלק ממגמה כלל עולמית שבה ניהול החוב הממשלתי, על היבטיו השונים מרוכז על ידי גוף אחד, בעל אחריות כוללת.

תהליך העברת האחריות על ניהול עניני המילווה מבנק ישראל למשרד האוצר, ובפרט ההעברה של ביצוע התשלומים והתקבולים ע"י בנק ישראל למשרד האוצר, הינו הדרגתי. כך, בתחילה, במסגרת התיקון לחוק מילווה המדינה משנת 2005, הועברה למשרד האוצר האחריות לניהול עניני המילווה של אגרות החוב המונפקות לפי חוק זה (אגרות חוב סחירות וכן אגרות החוב "ערד" ו"מירון" המיועדות לקופות גמל לקצבה בלבד). בהמשך הועברה למשרד האוצר האחריות על הטיפול באגרות החוב שמנפיקה המדינה לביטוח הלאומי לפי ההסכם ביניהם. עתה, בכוונת משרד האוצר ובנק ישראל להשלים את התהליך ולהעביר למשרד האוצר גם את האחריות לעניני המילווה של אגרות החוב שמנפיקה המדינה לפי חוק המילווה (חברות ביטוח). אחריות זאת נותרה עד כה בידי בנק ישראל בשל המורכבות המאפיינת אותה, ומתוך רצון לבסס את פעילות היחידה לניהול החוב ולבצע את המעבר באופן הדרגתי, על מנת להימנע מתקלות תפעוליות.

התיקון המוצע הוא על דעת בנק ישראל.

מוגש על ידי שר האוצר

ב' בחשון התשע"ג
18 באוקטובר 2012